

Capitulū quintū.

intra claustra bonae voluntatis inclusa
sunt: corporales actus nō abscondē pos-
sumus. Si autē p̄ vanas cogitationes
fuerit euagata nihil p̄dest corporales
actus abscondere q̄ sic abscondimus vt
amplius publicemus

Et pater tuus qui videt i
abscondito: reddet in manifesto. Vide
q̄ absconditū cordis nō locū significat
Deus enī in abscondito cordis est. nō in
abscondito loco. Considera q̄ nō id volu-
it nos deus in abscondito facere. vt nō
appareat opus n̄m. Alioq̄n quōd di-
cit: Sic luceat lux vestra corā homi-
nibus vt videāt opa vestra bona & ma-
gnificent p̄ez v̄z qui i celis est? Sz
vt ipse id ostēdat. Nā gratius ē oē bonū
q̄ a nobis abscondit. a deo at ostē-
dit. Nā si tu te ipm ostēdas. pauci sūt
qui te laudent. i. qui nō intelligant q̄
tu latere poteris. qui autē intellexerit
vitupat magis nō laudat. Si autē de-
us ostēdit: nemo vitupat. nisi forte
malus cui displicet bonus. Impossibi-
le enī est vt bonū opus hoīs in abs-
condito dimittat deus. s̄ in hoc seculū
lo manifestat. & in illo glorificat. quia
gloria est dei. Sicut autē opus malū
hoīs ad gloriā diaboli est. in eo enim
malicie eius virtus ostendit sic & o-
pus bonū gloria dei est. in eo enī glo-
ria eius ostenditur. Sicut ergo diabolus
qui suggerit malū fieri. ipse manifestat
malū vtputa adulteriū facere & ipse
manifestat adulteriū. Homicidiū ipse
suggerit: & ipse publicat homicidium.
Sic deus qui dat bonū fieri ipse pub-
licat oē bonū in manifesto. i. in seculo
illo. q̄ hic merces iusticie manifesta nō
pōt esse. Puta p̄ bono ope tuō si te
fecerit diuitē: qm̄ hic nō solū boni. s̄
etiā mali diuites sunt. magis autē mali
q̄ boni: iō merces iusticie in diuitib⁹
nō apparet. Si tibi dederit h̄zē filios

& filios filiorū: & in his bonis indiffe-
renter & boni & mali inueniuntur & iō
in his merces iusticie manifesta si po-
test esse. Et oē bonū q̄ est in seculo
desiderabile: iter bonos & malos cōe-
est. iō si bonis datū fuerit nō apparet.
Illius autē seculi bona iā nō sunt cō-
munia inter bonos & malos s̄ tantū
bonorū. Iō cuiusq̄ illic bñfecerit de-
us manifestū est: q̄ p̄ mercede iusticie
sue meruit illud bonū: nisi forte sic in
hoc mūdo reddit in manifesto. facies
eū oibus manifestū & glorificās eum
vt oēs cognoscētes eū dei hoīez eē:
venerētur eū. Aut si fm̄ opa estime-
t & scitis bonorū mūdi istius. vtputa
multi incurrūt i mala & boni & mali in
seculo isto. Quā intelligimus quis tent-
atur i eis q̄si bonus: & quis punitur
q̄si malus scdm̄ opera? Si cuius opa
videmus bona scimus q̄ tentat q̄si
iustus. cuius autē mala. dicimus quia
punit in eis q̄si peccator. Sic & bona
mūdi videmus & peccatores habere: et
interdū iustos. p̄terea fm̄ opa ē ma-
nifestū qm̄ malus si bona in hoc mun-
do fuerit consecutus: dicimus q̄ nu-
tritur hic iniquitas eius. vt illic inte-
reat grauius. Si autē bonus: dicimus
q̄ reddidit ei de⁹ mercedē iusticie ei⁹.

Capitulū sextū

De oratione

Nō eritis sicut hypocrite
qui amāt stare in synago-
gis. De oratione nobis est sermo quā
solā q̄si sp̄iale tributū aīa offert deo
de viscerib⁹ suis. Oēs ei iusticia quā
facit homo: fm̄ potentia suā facit & de
potentia suā a p̄fert. Solā autē oratio
nē fm̄ fide suā facit & ex fide sua pro-
fert. Quis autē scire q̄ p̄ciosa sit oratio?
Nulla iusticia thymiamati assimilae
nisi oratio sola sicut in reuelatione iō